

Střepy

Karel Kryl

- Ami** **E** **Ami**
1. V ulici leží stín spuštěný z vesmíru,
E
spadaly do hlubin figurky z papíru,
Ami **G F#(-) F** **E**
jednoho dne tě omrzí vše, čím jsi dosud žil,
Ami **Dmi** **Ami** **E** (**Ami**)
zbudou ti oči pro slzy a střepy z rozbitého zrcadla snů.
2. Koukáš se na lidi, všechno se propadlo,
tvé oči uvidí odporné divadlo,
všechno je nějak jinačí, svou kůži vyměníš
a zjistíš, že ti nestačí jen střepy z rozbitého zrcadla snů.
- Ami** **F** **Ami**
*: Broukáš si pomalu tesklivou melodii,
F **Ami**
když bloumáš ulicí, cítíš se sám,
G **F E** **Ami**
vyčteš si z křišťálu těžkou melancholii,
F **E**
říkáš si: měsíci, jsi starý krám!
3. Městem se míhají opilá zrcátka,
oči ti říkají: lidi jsou zvířátka,
pohled ti halí temný stín, jsi nějak rozladěn,

F E

Ami

tvůj nepochopitelný spleen jsou střepy z rozbitého zrcadla snů.